

Sygn. akt II K 133/17

2 Ds. 477.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Judyta Kurmańska

po rozpoznaniu w dniu 20.06.2017 r., 27.06.2017 r.

sprawy **M. K. (1)**

urodz. (...) w M.

syna J. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od lipca 2016 roku do lutego 2017 roku w U. w powiecie (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną I. K. i dorosłymi synami K. i D. K. w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał ich słowami uznanymi powszechnie za wulgarne i nieprzyzwoite, poniżał ich, groził pozbawieniem życia i pobiciem, popychał rękami, szarpał za ubranie a nadto w dniu 26 stycznia 2017 roku kopnął syna D. w głowę w okolicę nosa czym spowodował u niego zasinienie okolic nosa przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział K. w L. z dnia 10 września 2013 roku w sprawie VII K 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. oraz za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku, oraz Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział K. w L. z dnia 19 listopad 2014 roku w sprawie VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 217 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 28 września 2016 roku w U., w powiecie (...), wykorzystując nieobecność domowników, przy użyciu dorobionego klucza wdarł się do mieszkania I. K.,

tj. o czyn z art. 193 k.k.

III. w dniu 28 września w U., w powiecie (...), po uprzednim pokonaniu drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptop m-ki S. o wartości 1500 pln na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 10 września 2013 roku, w sprawie akt VIIK 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz za czyn z art. 288 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie od 9 do 15 listopada 2016 roku w U. w powiecie (...) dokonał umyślnego uszkodzenia 4 sztuk opon w samochodzie V. (...) w ten sposób, że w każdą z nich wkręcił wkręta, wbił gwoźdźcia lub przebił innym przedmiotem czym spowodował straty w łącznej wysokości 1000 pln na szkodę K. K. (2) przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny w L. z dnia 10 września 2013 roku w sprawie VII K 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. oraz za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 9 lutego 2017 roku w U., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno pomiarowego w pierwszej próbie 0,88 mg/dm³, w drugiej próbie 0,85 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej, przy czym, czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny w L. z dnia w sprawie VII K 53/13 za czyn z art. 178a§1 k.k.,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

VI. w dniu 18 lutego 2017 roku w U., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno-pomiarowego w pierwszej próbie 1,05 mg/dm³, w drugiej próbie 1,08 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej, przy czym, czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny w L. z dnia w sprawie VII K 53/13 za czyn z art. 178a§1 k.k.,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. oskarżonego M. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w pkt II części wstępnej czynu, a kosztami sądowymi w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

II. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I części wstępnej wyroku czynu i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11§ 3 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego, tego że w dniu 28 września 2016 roku z lokalu mieszkalnego w budynku położonego w U. nr 197, zabrał w celu przywłaszczenia laptop m-ki (...) o wartości 1.500 zł na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Zamiejskowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku, tj. popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego, popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV części wstępnej wyroku z tym , iż wartość szkody przyjmuje na kwotę 840 złotych i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego, popełnienia czynów zarzucanego mu w pkt. V i VI części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że popełnił je warunkach ciągu przestępstw w rozumieniu przepisu art. 91 § 1 k.k. oraz wskazując datę wyroku sygn. akt VII K 53/13 jako 17.01.2013 r. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu M. K. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt II, III, IV i V wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

VI. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

VII. na podstawie art. 41a § 1 kk. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) nakaz okresowego opuszczenia lokalu – budynku w U. nr 197, zajmowanego z pokrzywdzonymi I. K., K. K. (2) i D. K. na okres dwóch lat, a na podstawie art. 41a § 3 b orzeka wobec oskarżonego M. K. (2) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych I. K., K. K. (2) i D. K. na okres dwóch lat na odległość nie mniejszą niż 100 metrów;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 1500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.09.2016 r. do dnia zapłaty oraz K. K. (2) kwoty 840 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.11.2016 r. do dnia zapłaty;

IX. na podstawie art. 624 § 1 kp.k. i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego M. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty;

X. na podstawie art. 627 kp.k. zasądza od oskarżonego M. K. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. K. kwotę 840 złotych tytułem poniesionych przez niego wydatków w sprawie.

Sygn. akt II K 133/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. K. (1) w chwili obecnej jest 60 –cioletnim , stałym mieszkańcem miejscowości U. w gminie G. , powiatu (...). W U. zamieszkuje on w budynku o nr (...) wraz byłą żoną I. K. i dorosłymi synami D. K. i K. K. (2) . Byli małżonkowie są wprawdzie po rozwodzie , niemniej jednak w dalszym ciągu nie przeprowadzili podziału majątku, w związku z czym zarówno budynek mieszkalny , jak i budynki gospodarcze i inne nieruchomości (całe gospodarstwo rolne) , czy też rzeczy ruchome nabyte w trakcie trwania ich związku małżeńskiego pozostają do chwili obecnej wspólne.

(dowód: dane osobowe oskarżonego M. K. (1) – k. 52 i k. 237 v ; wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k. 237v; zeznania pokrzywdzonej I. K. – k. 239v).

Byli małżonkowie od wielu lat są ze sobą skonfliktowani , a M. K. (1) już dwukrotnie w przeszłości był karany sędownie za znęcanie się nad członkami swojej rodziny. Między innymi z uwagi na powyższe każde z byłych małżonków , jak również synowie , D. K. i K. K. (2) w budynku , w którym zamieszkują posiadają odrębne pomieszczenia mieszkalne. Zarówno I. K. , jak i D. K. i K. K. (2) pomieszczenia te zamykają na klucz.

(dowód: zeznania świadków: I. K. – k. 24 , k. 32-33 , k. 69-70 , k. 98-101 , k. 112-114 , k. 167 – 168 , k. 239v ; D. K. –k. 4-10 , 25-27 , k. 82-84 , k. 136-137 , k. 238-239 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 10.09.2013 r. sygn. akt VII K 466/13 - k. 193 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 19.11.2014 r. sygn. akt VII K 343/14 - k. 194 ; zapytanie o karalność dot. osk. M. K. (1) – k. 191).

Zamieszkując przez cały czas z byłą żoną i dorosłymi synami , D. K. i K. K. (2) , M. K. (1) w okresie od lipca 2016 roku do lutego 2017 roku w miejscu zamieszkania wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał ich słowami uznanymi powszechnie za wulgarne i nieprzyzwoite, poniżał ich, groził pozbawieniem życia i pobiciem, popychał

rękami, szarpał za ubranie , a nadto w dniu 26 stycznia 2017 roku kopnął syna D. K. w głowę w okolice nosa czym spowodował u niego zasinienie okolic nosa.

(dowód: zeznania pokrzywdzonych : I. K. – k. 32-33 , k. 69-70 , k. 98-101 k . 167-168 , k. 239v D. K. –k. 82-84 , k. 136-137 , k. 238-239 ; K. K. (2) –k. 42-43 , k. 77-78 , k. 239 ; zeznania świadków : M. M. (2) – k. 172 , k. 239v-240 , A. K. – k. 240 , Ł. P. – k. 176 , k. 240v-241 , P. P. (1) – k. 179, k. 241 ; opinia sądowo lekarska – k. 141 ; notatki urzędowe - k. 28, k. 29 , k. 97).

W dniu 28 września 2016 roku w miejscu swojego zamieszkania, M. K. (1) wykorzystując nieobecność domowników, przy użyciu dorobionego klucza wszedł się do pomieszczenia mieszkalnego swojej byłej żony I. K..

Tego samego dnia M. K. (1) , po uprzednim pokonaniu drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego zajmowanego przez jego syna D. K. , za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptop m-ki (...) o wartości 1.500 zł. na szkodę D. K..

(dowód: zeznania pokrzywdzonego : D. K. – k. 4-10 , k. 25-27 , k. 238-239 ; zeznania świadków : G. W. – k. 170 , k. 240 , I. K. – k. 24 ; notatka urzędowa - k. 1; wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k. 237 – w części).

Następnie w okresie od 9 do 15 listopada 2016 roku w miejscu swojego zamieszkania M. K. (1) dokonał umyślnego uszkodzenia 4 sztuk opon w samochodzie m-ki (...) w ten sposób, że w każdą z nich wkręcił wkręt, wbił gwoźdź lub przebił innym przedmiotem , czym spowodował straty w łącznej wysokości 840 złotych na szkodę K. K. (2).

(dowód: zeznania pokrzywdzonego : K. K. (2) – k. 138 , k. 239 ; zeznania świadka : Ł. P. - k. 176 , k. 240v- 241).

W dniu 9 lutego 2017 roku M. K. (1) pomimo uprzedniego spożycia alkoholu będąc w U., w powiecie (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno pomiarowego w pierwszej próbie 0,88 mg/dm³, w drugiej próbie 0,85 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej.

(dowód: notatka urzędowa – k. 132 ; zeznania świadka M. W. - k. 241v- 242 ; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym - k.133 ; wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k. 237 – w części).

Następnie w dniu 18 lutego 2017 roku M. K. (1) ponownie w miejscowości U., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno-pomiarowego w pierwszej próbie 1,05 mg/dm³, w drugiej próbie 1,08 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował ponownie samochodem osobowym m-ki (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej.

(dowód notatka urzędowa – k. 145 ; zeznania świadka M. W. - k. 241v- 242 ; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym - k.146 ; wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k. 237 – w części).

Jak już nadmieniono powyżej , oskarżony M. K. (1) w przeszłości był kilkakrotnie karany sądownie , jak również odbywał kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Mianowicie na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku (k. 193).

Oskarżony M. K. (1) był również uprzednio skazany na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 19 listopada 2014 roku sygn. akt VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 kk. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku (k. 194).

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego M. K. (1) – k. 191 ; odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10.09.2013 r.. sygn. akt II K 466/13 i z dnia 19.11.2014 r. sygn. akt VII K 343/14 – k.- 193 i k. 194).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym , M. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach podał , że to on jest ofiarą znęcania się nad nim byłej żony i jego dorosłych synów. Jest on ofiarą przemocy z ich strony, zarówno słownej , jak i fizycznej, a celem ich działania jest osadzenie go w zakładzie karnym (k. 237v).

Bezpośrednio przed sądem , przesłuchany w charakterze oskarżonego, M. K. (1) , również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia o podobnej treści do tych z postępowania przygotowawczego. Dodatkowo wyjaśnił , że nie zabrał żadnego laptopa , że rodzina się nad nim znęca, nic nie wie na temat przeбитych opon , natomiast odnośnie kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, to został on zatrzymany przez policję , ale na swoim podwórku (k.237 v).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) generalnie należy wskazać, że te wyjaśnienie na wiarygodność nie zasługują.

Niemniej jednak , należy je uwzględnić w zakresie tym , gdzie osk. M. K. (1) kwestionuje , aby wchodząc do mieszkania I. K. dopuścił się naruszenia miru domowego.

Jednakże Sąd uznał je za wiarygodne , nie z powodów podanych przez oskarżonego M. K. (1) , a z zupełnie innych. Mianowicie bezspornym w sprawie jest , że małżonkowie I. i M. K. (1) są po rozwodzie, niemniej jednak do chwili obecnej nikt nie przeprowadził podziału ich majątku dorobkowego uzyskanego w małżeństwie. Tym samym budynek w który zamieszkują pod nr 197 w U. jest ich wspólnością majątkową małżeńską. Skora zatem M. K. (1) jest właścicielem tego budynku , tak samo jak I. K. , to dotyczy to wszystkich pomieszczeń w tym budynku.

Skoro zatem tak , to oczywistym jest , że M. K. (1) nie mógł „wdrzeć” się w jakikolwiek sposób , ani do pomieszczenia zajmowanego przez I. K., ani dokonać „włamania” do pomieszczenia zajmowanego przez jego syna D. K..

Zatem powyższe skutkowało tym ,że M. K. (1) musiał tym samym zostać uniewinniony od czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku , gdyż tym samym nie można naruszyć miru domowego w pomieszczeniu - mieszkaniu , którego jest się właścicielem.

Z tych też względów w tym zakresie kosztami postępowania sądowego został obciążony Skarb Państwa.

Mało tego , powyższe ustalenie miało również wpływ na kwalifikacje zarzucanego oskarżonemu M. K. (1) czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku , do czego Sąd „przejdzie” w dalszej części uzasadnienia.

W tym miejscu należy bowiem wskazać , że Sąd wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) w pozostałej części , gdzie nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów uznał za niewiarygodne. Stały one bowiem w rażącej i oczywistej sprzeczności z zeznaniami wszystkich pozostałych przesłuchanych w sprawie w charakterze świadków osób.

Zeznania zaś I. K., D. K. , K. K. (2) , jak i funkcjonariuszy policji w osobach M. M. , G. W. , A. K. , Ł. P., P. P. (2) , D. Z. (1) , Ł. G. i M. W. , Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Sąd nie znalazł żadnych podstaw aby zakwestionować treści zeznań osób pokrzywdzonych w tej sprawie a , to I. K. , czy też D. K. i K. K. (2).

Zdaniem Sądu osoby te nie miały żadnych podstaw ,aby niesłusznie posądzać M. K. (1) o kradzież mienia na ich szkodę , czy też zachowanie opisane w pkt. IV części wstępnej wyroku. Rzeczą bowiem nie budzącą wątpliwości jest fakt , że osk. M. K. (1) jest osobą nadużywającą alkoholu i agresywną zarówno słownie jak i fizycznie wobec członków swojej

rodziny , oraz zdecydowaną na dokonanie wszelkiej „złośliwości” na szkodę osób , które nie występują po jej stronie ,w jego subiektywnym przekonaniu i interesie.

Nawet bowiem w obecności funkcjonariuszy policji używał słów wulgarnych wobec najbliższych członków rodziny , oraz zachowywał się wobec nich w sposób wulgarny.

Nie sposób również nie zauważyć , że zeznania I. K. , D. K. , K. K. (2), są konsekwentne , logiczne , pełne i jasne , a nadto wzajemnie się ze sobą uzupełniają i potwierdzają.

Nie było również żadnych podstaw aby nie uznać za wiarygodne zeznań funkcjonariuszy policji w osobach M. M. (2) , G. W. , A. K. Ł. P. , P. P. (1) , D. Z. (2), Ł. G. i M. W.. Osoby te są przecież obce wobec wszystkich stron konfliktu i nie mają żadnych powodów żeby zeznawać na korzyść lub nie korzyść którejkolwiek ze stron.

Sąd nie znalazł również żadnych podstaw do zakwestionowania opinii sądowno – psychiatrycznej o osobie osk. M. K. (1) , tym bardziej , że nie kwestionowała jej żadna ze stron postępowania.

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) , są w zdecydowanej większości niewiarygodne , zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony ten dopuścił się czynów karalnych.

Należy zatem wskazać, że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i art. 217 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. ten sposób, że :

w okresie od lipca 2016 roku do lutego 2017 r. w U. powiecie (...) , znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną I. K. i dorosłymi synami K. i D. K. w ten sposób , że wszczywał awantury domowe , w trakcie których wyzywał ich słowami uznanymi powszechnie za wulgarnie i nieprzyzwoite , poniżał ich , groził pozbawieniem życia i pobiciem , popychał rękoma , szarpał za ubranie , a nadto w dniu 26 stycznia 2017 roku kopnął syna D. w głowę w okolicy nosa , czym spowodował u niego zasinienie okolic nosa , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział K. w L. z dnia 10 września 2013 roku w sprawie VII K 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , oraz za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku, oraz Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział K. w L. z dnia 19 listopad 2014 roku w sprawie VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku.

Następnie wskazać, że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. ten sposób, że :

w dniu 28 września w U., w powiecie (...), po uprzednim pokonaniu drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptop m-ki S. o wartości 1.500 zł. na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział K. w L. z dnia 10 września 2013 roku w sprawie VII K 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , oraz za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku.

Następnie wskazać należy , że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. ten sposób, że :

w okresie od 9 do 15 listopada 2016 roku w U. w powiecie (...) dokonał umyślnego uszkodzenia 4 sztuk opon w samochodzie V. (...) w ten sposób , że w każdą z nich wkręcił wkręta, wbił gwoźdźnia lub przebił innym przedmiotem czym spowodował straty w łącznej wysokości 840 złotych na szkodę K. K. (2) , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. z dnia 10 września 2013 roku w sprawie VII K 466/13 za czyn z art. 207 § 1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

oraz za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku.

Następnie wskazać należy, że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. ten sposób, że :

w dniu 9 lutego 2017 roku w U., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno-pomiarowego w pierwszej próbie 0,88 mg/dm³, w drugiej próbie 0,85 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej, przy czym, czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. z dnia 17.01.2013 r. w sprawie VII K 53/13 za czyn z art. 178a§1 k.k.

Wreszcie należy wskazać, że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ponownie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. ten sposób, że :

w dniu 18 lutego 2017 roku w U., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - według wskazania kontrolno-pomiarowego w pierwszej próbie 1,05 mg/dm³, w drugiej próbie 1,08 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...), na drodze publicznej, przy czym, czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. z dnia 17.01.2013 r. w sprawie VII K 53/13 za czyn z art. 178a§1 k.k.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie mogą budzić, kwalifikacje prawne zarzuczanych osk. M. K. (1) czynów. Jeśli chodzi o przestępstwo z art. 279 kk. to oczywistą konsekwencją uznania że sprawca nie może „włamać” się do swojego pomieszczenia, była zmiana kwalifikacji z przestępstwa kradzieży z włamaniem na przestępstwo zwykłej kradzieży. Nie może budzić przecież żadnej wątpliwości , że laptop o wartości 1.500 stanowi mienie w rozumieniu przepisu art. 278 kk.

Natomiast nie może budzić wątpliwości , to że przestępstwo z art. 207 § 1 kk. polega na znęcaniu się nad innymi osobami. Jeśli zatem osk. M. K. (1) będąc w stanie nietrzeźwości stawał się agresywny i nieobliczalny i krzyczał do pokrzywdzonych , groził im wielokrotnie obrażał ich słowami wulgarnymi dopuszczał się rękoczynów lub bezpośrednio do nich dążył wyczerpanie znamion przestępstwa z art. 207 § 1 kk. nie może budzić żadnych wątpliwości.

Tym bardziej, że M. K. (1) już wcześniej dopuszczał się przestępstw na szkodę byłej żony i nie tylko i był za nie prawomocnie skazywany.

Żadnej wątpliwości nie może budzić kwalifikacja z art. 288 § 1 kk. skoro oskarżony M. K. (1) dokonał uszkodzenia czterech opon samochodowych w ten sposób , że nie nadawały się one do naprawy i dalszego użytku. Wartość natomiast każdej opony jak podał pokrzywdzony stanowił koszt ich zakupu 210 złotych za jedną sztukę.

Następnie kwalifikacja z art. 64 § 1 kk. znajduje uzasadnienie w poprzednim skazaniu M. K. (1) za przestępstwo umyślne podobne jakim był czyn m.in. z art. 207 § 1 kk. za który M. K. (1) został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 10 września (...). sygn. akt VII K 466/13 na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 24.07.2014 r. do 24.05.2015 r. Nadto osk. M. K. (1) był również skazany na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział K. w L. z dnia 19 listopad 2014 roku w sprawie VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku.

Zatem odbyta kara wyniosła co najmniej sześć miesięcy i przestępstw kradzieży , znęcania , zniszczenia mienia osk. M. K. (1) dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia poprzedniej/poprzednich kar.

Jeśli natomiast chodzi o czyny z art.178a § 4 kk. to i tu powyższa kwalifikacja nie może budzić wątpliwości. W pierwszej kolejności należy wskazać , że osk. M. K. (1) już w przeszłości był karany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Skoro

zatem po raz kolejny w dniach 9 i 18 lutego 2017 r. będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem samochodowym na drodze publicznej to wyczerpanie ustawowych znamion przepisu art. 178a § 4 kk. jest oczywiste. To, że w jednym przypadku został on zatrzymany przez funkcjonariuszy policji jak już wjechał na swoje podwórko, nie ma żadnego znaczenia skoro chwilę wcześniej jechał on drogą publiczną.

Zważywszy, że przestępstwa te (z art. 178a § 4 kk.) zostały popełnione w krótkim okresie czasu i przy wykorzystaniu tej samej sposobności należało przyjąć, że oskarżony M. K. popełnił je w warunkach ciągu przestępstw rozumieniu przepisu art. 91 § 1 kk.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – M. K. (1). Z tym, że podkreślić należy, iż w ocenie Sądu w zdecydowanej większości były to okoliczności obciążające, do których należy zaliczyć:

uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego w przeszłości i to karalność (dwukrotnie) za przestępstwa podobne, na szkodę tych samych osób, w wyniku której M. K. (1) odbywał kary w warunkach zamkniętego zakładu karnego. Popełnienie kolejnych przestępstw w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk.

Za jedyną zaś okolicznością łagodzącą o ocenie Sądu należało uznać to, że oskarżony M. K. (1) w żaden bezprawny sposób nie utrudniał prowadzonego wobec niego postępowania karnego.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu M. K. (1) za czyn opisany w pkt. I części skazującej wyroku, na podstawie art. 207 § 1 kk. w zw. 11 § 3 kk. i w zw. z art. 64 § 1 kk. kary jednego roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. III części skazującej orzeczenia (ze zmianą opisu czynu z powodów w/w podanych), na podstawie art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. IV części skazującej orzeczenia, na podstawie art. 288 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. kary czterech miesięcy pozbawienia wolności i za czyny opisane w pkt. V i VI części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu przepisu art. 91 § 1 kk. wymierzenie kary na podstawie art. 178a § 4 kk. w zw. z art. 91 § 1 kk. jednego roku pozbawienia wolności jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego M. K. (1) rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 85 kk., art. 86 § 1 kk. wymierzone oskarżonemu M. K. (1) w pkt. II, III, IV i V części skazującej wyroku, kary pozbawienia wolności Sąd połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę dwóch lat czterech miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymierzaniu kary łącznej, Sąd przyjął zasadę asperacji, gdyż z jednej strony czyny popełnione przez osk. M. K. (1) zostały popełnione niemalże w jednym czasie i na szkodę tych samych pokrzywdzonych, z drugiej zaś strony czyny których dopuścił się oskarżony M. K. stanowią różne przestępstwa.

Orzekając o rozmiarze kary Sąd wziął także pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego M. K. (2), jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, a także zachowanie się oskarżonego po jego popełnieniu. Zważywszy, zatem na uprzednią wielokrotną karalność osk. M. K. (1) i to za przestępstwa podobne na szkodę tej samej pokrzywdzonej nie sposób było uznać, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza w zachowaniu się na przyszłość i skorzystania tym samym z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności z art. 69 kk. Tym bardziej, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności ustawowo jest wykluczone wobec jego osoby, skoro wymierzona kara przekracza jeden rok pozbawienia wolności.

Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym wobec obligatoryjnego brzmienia w tym zakresie wyżej wskazanego przepisu art. 42 § 3 kk.

Z tych samych względów , Sąd na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

Z uwagi na fakt , że oskarżony M. K. (1) po raz kolejny pomimo uprzednich skazań , pobytu w zakładzie karnym , dopuszcza się kolejnych przestępstw na szkodę swoich najbliższych , Sąd uznał za stosowne i konieczne , na podstawie art. 41a § 1 kk. orzeczenie wobec oskarżonego M. K. (1) nakazu okresowego opuszczenia lokalu – budynku w U. nr 197, zajmowanego z pokrzywdzonymi I. K., K. K. (2) i D. K. na okres dwóch lat, a na podstawie art. 41a § 3 b orzekł wobec oskarżonego M. K. (2) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych I. K., K. K. (2) i D. K. na okres dwóch lat na odległość nie mniejszą niż 100 metrów.

Z uwagi na nie naprawienie wyrządzonych szkód i złożenie stosownych wniosków przez osoby pokrzywdzone w niniejszej sprawie , Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 1.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.09.2016 r. do dnia zapłaty, oraz K. K. (2) kwoty 840 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15.11.2016 r. do dnia zapłaty.

Mając na uwadze , to , że osk. M. K. (1), będzie musiał odbywać karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, gdzie w związku z tym jego możliwości finansowe będą ograniczone do minimum, Sąd uznał, iż zachodzą wobec niego podstawy do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych (i obciążenia nimi Skarbu Państwa) oraz nie wymierzania mu opłaty.

Podstawę ku temu stanowi przepis art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych. (tekst jedn.: Dz. U. 49 z 1983 r. poz. 223 z późn. zm.).

Wreszcie , Sąd na podstawie art. 627 kpk. zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. K. kwotę 840 złotych tytułem poniesionych przez niego wydatków w sprawie. Podstawę ku temu (odnośnie kwoty) stanowiły przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800) , a to § 11 ust. 2 pkt. 4.